

Love and Pain: David and Shaul's Family

MEFARSHIM

מפרש 6.1: The Power of Love

David and Yonasan

Placement of this Section

1. **Alshich**, I Shmuel 18:1

ואמר כי (א) ויהי ככלותו לדבר אל שאול ונפש יהונתן נקשרה כו'. והוא, כי בסוף דבריו באומר (לעיל יז נח) בית הלחמי, הורה כי מפרץ קא אתי, ואז נתאמת ליהונתן כי אליו נוגע המלכות מאת ה', אז סרה ממנו קנאת קחתו המלכות ממנו, כי מה' היתה לו, על כן ויאהבהו על שלמותו, וכי טוב טוב יהיה המלכות לבעל אחותו מלזולתו, אחר כי בין כך ובין כך אין לו מלכות מאת ה', כי בטלה מאתו יתברך מלכות שאול. וזהו ויהי ככלותו לדבר כו', כי מסוף דבריו נמשכה אהבתו אותו:

2. **Alshich**, I Shmuel 18:2

ויקחהו שאול ביום ההוא כו'. ואמר כי להיות שאול ירא פן דוד ימלוך, על כן ויקחהו שאול וגו' ולא נתנו לשוב בית אביו, פן בהתרחק ממנו יעשה מלוכה והוא לא ידע, מה שאין כן בהיותו עמו כי לא יערב שם אל לבו לעשות כן:

What is this Covenant?

1. Need

3. **Ralbag**, I Shmuel 18:1

וידמה שכרת יהונתן ברית עם דוד כי ראה היותו מלך על ישראל בראותו טוב הצלחתו ולזה תמצא במה שיבא שאמר יהונתן לדוד ידעתי כי מלך תמלוך על ישראל וקמה בידך ממלכת ישראל וגם שאול אבי יודע כן והישיר אותם לזאת הידיעה מה שיעד להם שמואל שלא תקום הממלכה לשאול:

4. **Alshich** I Shmuel 18:3

ואמר כי ויכרת יהונתן ודוד ברית. ולא אמר ויכרתו, כי יהונתן בקש והתחיל בדבר. ולתת טעם למה הוצרך לכרות ברית, וגם להיות יונתן דורש הדבר יותר, אמר באהבתו אותו כנפשו, כלומר בשביל

היות אהבתו אותו כנפשו, שהיא אהבה בלתי טבעית כי אינן שווים, כי אם כאהבת הגוף לנפשו, עם שזה גשמי וזאת רוחנית, על כן הוצרך לכרות ברית. וגם היה יהונתן דורש הברית, על כי הוא גרוע מערך דוד וצריך אל אהבתו יותר:

2. Altruism

5. Malbim, I Shmuel 18:3

ויכרת. ג] מצד יהונתן, שע"י האהבה הוסיף לכרות עמו ברית, וסבת הברית לא היה מצד איזה יראה כדרך כורתי ברית, שסבתם הוא איזה מורא בל ירעו זל"ז או לבניהם, כמו ברית אבימלך עם אברהם ויצחק וכדומה, רק מצד אהבתו כרת הברית הזאת:

6. Avos 5:16

כל אהבה שהיא תלויה בדבר, בטל דבר, בטלה אהבה. ושאינה תלויה בדבר, אינה בטלה לעולם.
איזו היא אהבה התלויה בדבר, זו אהבת אמנון ותמר. ושאינה תלויה בדבר, זו אהבת דוד ויהונתן

The Servants?

7. Radak, I Shmuel 18:5

וגם בעיני עבדי שאול - הרבוי הזה ר"ל שלא קנאו בו עבדי שאול אף על פי שנתן לו מעלה עליהם

David and the Women on the Street

Why does this bother Shaul so much?

8. Rashi, I Shmuel 18:8

ועוד לו - ועוד לו מה הוא נחסר שצריך להוסיף לו, אך המלוכה אינו צריך עוד אלא למלכות:

Whose Looking?

9. Rashi, I Shmuel 18:9

עוין - עין רעה:

10. Malbim, I Shmuel 18:9

ויהי שאול עוין את דוד. נתן עניניו בלבו, בחשבו כי הוא האיש שאמר הנביא ונתנה לרעך הטוב ממך, ולכן התחיל לחשוב עליו מחשבות להרגו.

Reappointment

Why the Ruach Ra Now?

11. Alshich, I Shmuel 18:9

ומאז היתה עינו עליו להעות ולרעותו. ומרוב עצבותו (י) ויהי ממחרת ותצלח עליו רוח אלקים רעה, ויתנבא נב שפתים אשר היה שם הרוח רעה בפיו מאיזה דבר עתיד

Did he want to kill David?

12. Rashi, I Shmuel 18:11

אכה בדוד ובקיר - מכה אחת אכה שיכנס החנית בדוד ובקיר:

13.Malbim, I Shmuel 18:11

ויטל. היה רוצה להכותו כבלתי מתכוין אל דוד רק אל הקיר, וכאילו הכהו בשגגה:

Why the new job?

14.Radak, I Shmuel 18:13

שלא יהיה תמיד עמו בבית כמו שהיה אלא שיהי' יוצא ובא לפני העם:

15.Alshich, I Shmuel 18:13

על כן (יג) ויסירהו שאול מעמו, כי ידע כי איננו מצליח על ידו, וישימהו לו שר אלף להפילו ביד אויבי ישראל:

16.Malbim, I Shmuel 18:13

ויסירהו. חשב להשפילו שלא יהיה עוד קרוב למלך ושר צבא, רק שר אלף. וגם בזה לא הועיל, כי יוצא ויבא לפני העם, שהעם מעצמם לא עשו דבר בלעדיו, והיה היוצא ובא לפניהם:

Unit 6.2: Split Loyalties

David and Meirav

Wasn't there a promise?

17. Malbim, I Shmuel 18:17

הנה בתי הגדולה. ר"ל כי זה שיתן את בתו, מחויב הוא מצד ההבטחה לנוצח הפלשתי, רק שיכול לתת לו את הצעירה ויצטרך להמתין עד תנשא הבכירה תחלה, והוא רוצה לתת לו את הבכירה, שבזה לא התחייב, וע"כ מתנה עמו תנאי אך היה לי לבן חיל וכו'.

What is going on here? Does he want to be good to David or not?

18. Rashi, I Shmuel 18:18

ותהי בו יד פלשתיים - לכך אמר לו והלחם מלחמות ה':

19. Alshich, I Shmuel 18:18

אך היתל בו המלך כי לא מלבו נתנה, כי על כן (יט) ויהי בעת תת וכו', והיא ניתנה כו'. ולא אמר ויתנה, הלא הוא כי להודיע כי לב שאול לא היה שלם לתתה לו, כי אם תואנה היתה לשישתקע על זאת להלחם בפלשתיים כו

Was Meirav interested in David?

20. Malbim, I Shmuel 18:19

ויהי. רק שבעת התעסקו לתת לו את מירב, קרה מקרה כי נתנה לעדריאל, שהתקדשה שלא מדעת אביה כי גדולה היתה

David and Michal

How does one achieve prestige?

21. Avos 1:13

הוא הָיָה אוֹמֵר, נִגְדַּד שְׁמָא, אָבֵד שְׁמָה. וְדָלָא מוֹסִיף, יָסַף. וְדָלָא יָלִיף, קָטְלָא חַיָּב. וְדֹאשְׁתַּמֵּשׁ בְּתַגָּא, חָלַף:

He would say, "Spread a name, lose his name. And one who does not increase [knowledge] ceases. And one who does not study is liable to die. And one who makes use of the crown [of learning] passes away."

Why is there more fear now?

22.Radak, I Shmuel 18:28

ומיכל בת שאול אהבתהו - לפיכך הוסיף לירא מפניו לשני דברים האחד שראה כי ה' עמו ועוד שמיכל בתו אהבתו ולא יוכל לגרום לו מית' על ידה ואפי' הוא ידבר על מיתתו בביתו מיכל בתו תגלה לו:

Why did the Plishtim attack now?

23.Radak, I Shmuel 18:30

וייקר שמו - היה יקר בעיני כל השומעים שמעו, ובדרש וייקר שמו בהלכה כיון ששמעו פלשתים שנשא דוד אשה ויצאו שרי פלשתים אמרו כתוב בתורתם כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא נלך ונלחם עמהם ולא היו יודעים כי דוד חכם היה ודורש במה דברים אמורי במלחמת רשות אבל במלחמת מצוה הכל יוצאין אפילו חתן מחדרו וכלה מחופת':

24.Malbim, I Shmuel 18:30

ויצאו. באמת כאשר חשב שאול שע"י שיכרות ערלות פלשתים יגורו אתו מלחמות עד מות בעד חרפתם, כן היתה: כי יצאו שרי פלשתים. לנקום מדוד. אבל דוד לא התחבא מפניהם, ונלחם והשכיל יותר מכל עבדי שאול. ותחת שחשב שאול להפילו ע"כ ביד פלשתים, היה להפך כי וייקר שמו מאד:

Protecting David

Didn't he always want to kill David?

25.Malbim 19:1

וידבר אחר שרצה להרגו בשוגג בחניתו, ועל ידי חרב פלשתים, ולא עלתה בידו, רצה להרגו בדעת על ידי שלוחיו, אבל יונתן

חפץ בדוד וגלה הדבר לדוד:

Yonatan and Yehonatan

26.Alshich 19:1

הורה כמה מעלת האוהב ומקרב את הצדיק ועוזרו. כי הנה כאשר דבר שאול אל בנו להמית את דוד היה שמו יונתן, ועל ידי היותו אוהב את דוד ומקרבו נתוספה בשמו אות אחת של הקדוש ברוך הוא ויקרא יהונתן. וזהו וידבר שאול אל **וידבר שאול אל יונתן בנו כו'** יונתן כו' ויהונתן בן שאול חפץ בדוד לאמר מאד, כי על חפצו בדוד יהונתן יקרא:

27.Minchas Shai 18:1

ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד. מריש ספרא עד הכא יונתן בר מן תרין יהונתן וסימן ויאמר יהונתן אל הנער נשא כליו לכה ונעברה וגו' ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים אל האנשים ותרווייהו בחד עניינא לעיל סימן י"ד ומן הכא עד סו ספרא יהונתן בר מן חד

28. Malbim, 19:4

(ד) וידבר יהונתן בדוד. ר"ל שהתחיל הדבור בגנאי, למשל התחיל לאמר כי דוד הוא איש מפקיר את חייו ומחרף נפשו למות בחנם, שזה אין ראוי לאיש ישר, ודבר זה היה טוב אל שאול אביו, ר"ל שהוטב בעיניו. ואחר שפתח בגנות סבב הדבר ויאמר אליו א"כ אל יחטא המלך בעבדו בדוד, אחר שהוא איש מסכן נפשו בעבורך תמיד, הגם שזה דבר רע מצד עצמו למסור א"ע לסכנות והוא חטא נגד עצמו, עכ"פ לא חטא לך, ובהפך מעשיו טוב לך מאד, כזאת וכזאת יעשה למסור נפשו כאחד המופקרים, וזה טוב לך ולא יגיע לך מזה נזק אך תועלת:

29. Chomas Anach, 19:6

וישמע שאול בקול יהונתן. אפשר וישמע שאול שהבין עומק דבריו וישבע שאול שנשבע לכוף את יצרו חי ה' אם יומת לא על ידי ולא על ידי שלוחי כמ"ש המפרשים ז"ל:

Conclusion

30. A New English Translation of the Septuagint, Oxford University Press 2009¹

18 ⁶And the dancers came to meet David out of all the towns of Israel, with drums and with rejoicing and with cymbals. ⁷And the women began and were saying,

"Saoul killed amongst his thousands, and David amongst his ten thousands."

⁸And the matter appeared evil in the eyes of Saoul concerning this word, and he said, "They ascribed to David the ten thousands, and to me they ascribed the thousands." ⁹And Saoul was eyeing David with suspicion from that day and beyond.

¹² And Saoul was afraid from before David, ¹³and he removed him from him and made him an officer of a thousand for himself, and he was going out and coming in before the people. ¹⁴And David was prudent in all his ways, and the Lord was with him. ¹⁵And Saoul saw how he acted very prudently, and he was afraid from before him. ¹⁶And all Israel and Ioudas loved David, for he was going out and coming in from before the people.

²⁰ And Saoul's daughter Melchol loved David, and Saoul was told, and it was right in his eyes. ²¹And Saoul said, "I will give her to him, and she will be a snare to him." And the hand of the allophyles was against Saoul, ²²and Saoul commanded his servants, saying, "Speak to David secretly, saying, 'Behold, the king wants you, and all his servants love you, and as for you, become the king's son-in-law.'" ²³And Saoul's servants spoke these words in the hearing of David. And David said, "Does it seem light in your eyes to become the king's son-in-law? And as for me, I am a humble man and of no repute." ²⁴And the servants of Saoul reported to him according to these things

that David said. ²⁵And Saoul said, "This is what you shall say to David, 'The king does not desire to avenge for the king's enemies with a present, except with a hundred foreskins of the allophyles.'" And Saoul counted on casting him into the hands of the allophyles. ²⁶And the servants of Saoul told David these words, and the matter was right in the eyes of David to be the king's son-in-law. ²⁷And David rose and went, he and his men, and smote one hundred men among the allophyles and brought their foreskins to the king, and he became the king's son-in-law, and he gave him his daughter Melchol for him as a wife. ²⁸And Saoul saw that the Lord was with David and that all Israel loved him, ²⁹and he continued to be afraid of David even more.

¹ <http://ccat.sas.upenn.edu/nets/edition/>

Official Death Warrant: Michal's Loyalties

Why did Shaul wait till the morning? Isn't that an unnecessary risk?

31. Radak 19:11

לשמרו ולהמיתו - לשמרו שלא יצא מן הבית ויברח ולהמיתו בבקר כי לא היה ממית אותו הלילה בפניו בתו אלא חשב שיביאוהו אליו בבקר וימיתוהו:

32. Malbim 19:11

וישלח שאול מלאכים. ע"כ מצא עליו עלילה לדון כדין מורד במלכות על שנפטר ממנו בלא רשותו, ולמען יהיה לו כסות עינים שהרג בדין שלח תחלה מלאכים לשמרו, והיה בזה תחבולה גדולה, שאם ימיתו תיכף ע"י המלאכים יאמרו כי הרגו בלא דין ומשפט, ואם לא היה שולח לשמרו רק היה שולח להביאו בבקר, היו אומרים הלא לא ברח מפני המלך כי הלא ישב בביתו ולא נס בלילה... וגם חשב אולי יעמוד נגד השומרים ויהיה דמו בראשו:

What are Terafim?

33. Rashi, 19:13

את התרפים - עשויים בדמות גוף אדם:

34. Radak 19:13

וענין התרפים **י"מ** כי הם ע"ג כמו התרפים אשר ללבן שגנבת רחל ולבן עובד ע"ג היה כמו שאמר לה למה גנבת את אלהי וחלילה חלילה שהיה בבית דוד ע"ג **ויש אומרים** שהוא כלי הנחשת העשוי לדעת חלקי השעות ויראו בהם העתידות במשפט המזלות וזה יתכן בדבר לבן אבל בדבר מיכל הוא קשה לפרש למה שמה אותם במטה מקום דוד ואותו הכלי אינו בתכונ' הזאת **והחכם ראב"ע זכרו לברכה** כתב כי התרפים הם על צורת בן אדם והיא עשויה לקבל כח עליונים והעד שהתרפים כן /הן/ התרפים ששמה מיכל במטה עד שחשבו שומרי הבית שהם דוד:

How is Michal Defending her actions?

35. Rashi 19:17

אתה מסרתני ביד לסטים אחד שלך חרבו עלי עד ששלחתיו:

36. Alshich 19:17

יתכן כיוונה לומר כי אמרה לו המיתני ולא אעבור רצון אבי, ושהוא השיב לה למה אמיתך כי יקרה נפשך בעיני. וכיוונה למען יאמר אביה בלבו כאשר יקרה נפש בתי בעיניו כן תיקר נפשו בעיני לבלתי בלעו חנם. וייטב בעיניו הדבר וקבל תשובתה:

David and Shmuel: The Overflow of Prophecy

Were they sitting in Rama or in Nayot?

37. Radak 19:18

והוא מלשון נוח והיה המקום הזה הנקר' ניות בעיר הנקראת רמה ... או היה זה המקום חוץ לעיר הנקראת רמה קרוב לה בגבולה ... והיה זה המקום מקום לבני הנביאים שהיו יושבים שם ולומדים לפני שמואל וכת"י בית אולפנא ורבו' ז"ל אמרו מה עניין ניות אצל רמה אלא שהיו יושבין ברמה ועוסקין בנויו של עולם כלומר בבית המקדש כלומר באיזה מקום יהיה:

Why does this phrase repeat itself here?

א י, ויבאו שם הגבעתה, והנה חבל-נבאים לקראתו; ותצלח עליו רוח אלהים, ויתנבא בתוכם. א י, לא ויהי, כל-יודעו מאתמול שלשם, ויראו, והנה עם-נבאים נבא: {ס} ויאמר העם איש אל-רעהו, מה-זה ה'ה לכן-קיש--הגם שאול, בנביאים. א י, ויען איש משם ויאמר, ומי אביהם; על-כן היתה למשל, הגם שאול בנביאים.

38. Malbim 19:24

במעלה יותר ממה שהתנבא בדרך, וזאת שנית שנפל ערום על פניו כל היום והלילה כי לא סר הרוח ממנו, מה שלא היה כן למלאכיו שהתנבאו רק לפרקים כברק הנוצץ ומתכסה: על כן יאמרו. ר"ל בזה התחזק שנית המשל שהושם בפי כולם על כל המתנבא בלא הכנה, לאמר עליו הגם שאול בנביאים (כנ"ל ס' י), כי הגם שגם מלאכי שאול נבאו, אחר שהיה זה רק שעה קטנה ורק לפני שמואל לא היה למשל, משא"כ שאול שנבא זמן ארוך יום ולילה וגם טרם הגיע אל הנביא, לכן רק הוא היה למשל לא זולתו:

Why is he taking off his clothes?

39. Rashi 19:24

ויפשט גם הוא בגדיו - בגדי מלכות ללבוש בגדי התלמידים:

40. Radak 19:24

ויפשט גם הוא בגדיו - מלמד שהנביאים האחרים פשטו בגדיהם כי גם הוא לרבות ועניין זה כי בבא הנבואה על האדם יתבטלו הרגשותיו ויפול האדם כמו שאומר בבלעם נופל וגלוי עינים ואמר בדניאל ואני הייתי נרדם על פני פני ארצה ופעמים יקרה שיפשט בגדיו מפני רוב בטול הרגשותיו ומחשבותיו הנפשיות וישאר בכח השכל לבדו:

ויפול ערום - תרגם ונפל ברשן ולא מצאתי לו חבר ויש נוסחאות כתיב ביישן:

Why did this incident matter so much?

41. Rambam, Hilchos Melachim 1:1

Israel was commanded to fulfill three mitzvot upon entering the Promised Land:

a) To choose a king, as Deuteronomy 17:15 states: 'Appoint a king over yourselves;'

שלוש מצוות נצטוו ישראל בשעת כניסתן לארץ למנות להם מלך שנאמר שום תשים עליך מלך ולהכרית זרעו של עמלק שנאמר

b) To wipe out the descendents of Amalek, as Deuteronomy 25:19 states: 'Erase the memory of Amalek; c) To build God's Chosen House, as Deuteronomy 12:5 states: 'Seek out His Presence and go there.'	תמחה את זכר עמלק ולבנות בית הבחירה שנאמר לשכנו תדרשו ובאת שמה:
--	---

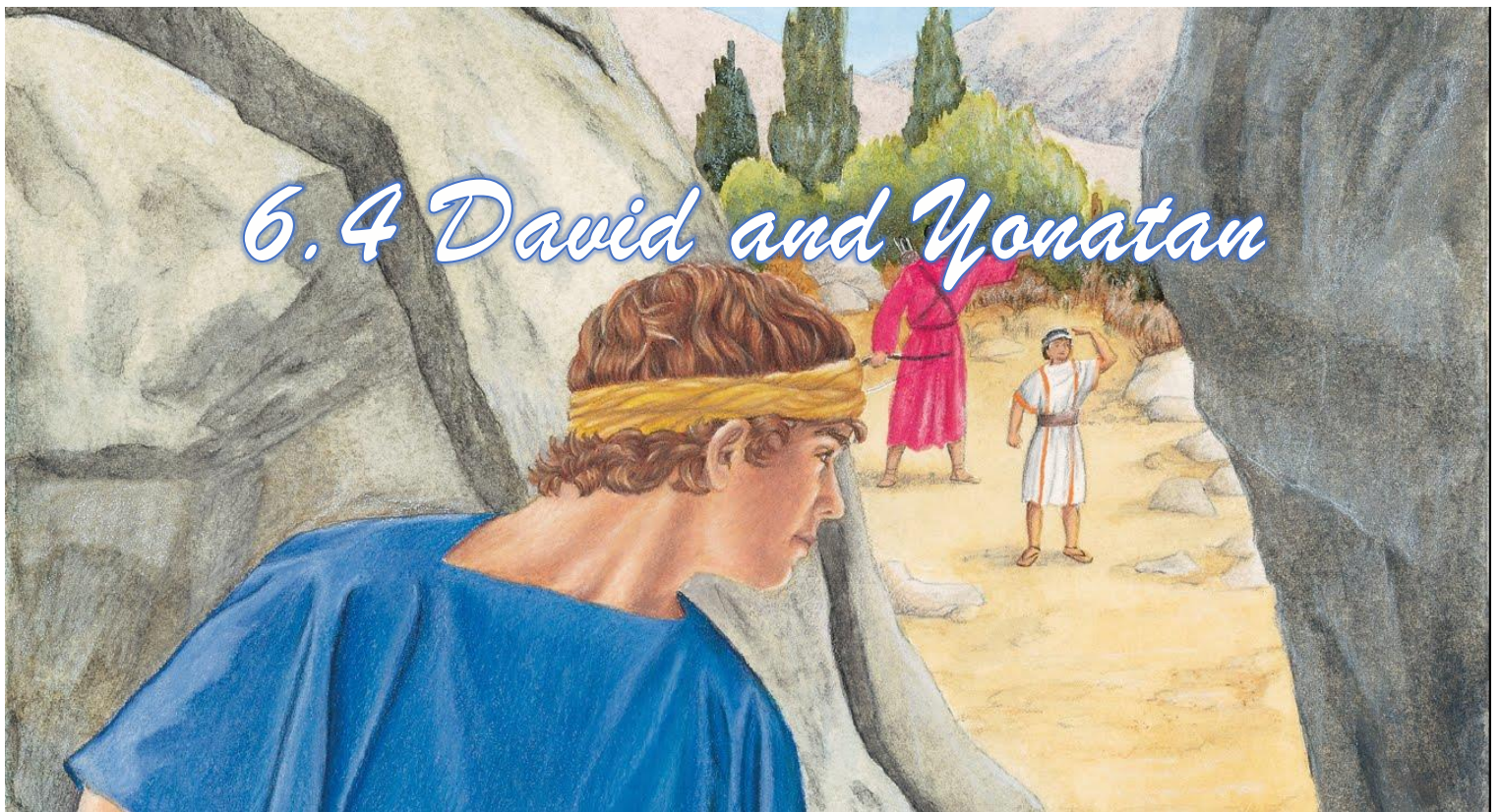
42. Tehillim 27

2When evildoers draw near to me to devour my flesh, my adversaries and my enemies against me-they stumbled and fell. **בבקרב עלי | מרעים לאכל את-בשרי צרי ואיבי לי המה קשלו ונפלו:**

3If a camp encamps against me, my heart shall not fear; if a war should rise up against me, in this I trust. **גאם-תחנה עלי | מחנה לא-יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח:**

4One [thing] I ask of the Lord, that I seek-that I may dwell in the house of the Lord all the days of my life, to see the pleasantness of the Lord and to visit His Temple every morning. **דאחת | שאלתי מאת-יהוה אותה אבקש שבתי בבית-יהוה כל-ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו:**

David Wants to Know (1-4)

What does Rosh Chodesh have to do with it?

43. **Rashi 20:5**

הנה חדש מחר – חידוש הלצנה וכל אוכלי שולחן המלך אין נמנע איש מלצא ציום טוב אל הלחם:

What is the conversation?

44. **Radak 20:2**

ויאמר לו חלילה - יש לשאול היאך היה מבטיחו יהונתן על שקר ואיך אמר לו ולא יגלה את אזני והלא לעיני כל היה רדפו ומבקש את נפשו אלא היה חושב יהונ' שלא היה בלב אביו להמיתו אחר שנשבע לו ואמר חי ה' אם יומת ומה שהיה מטיל לו החנית אחרי השבוע' ומה ששלח לביתו לשמרו ולהמיתו ומה שהלך אחריו עד ניות ברמה להמיתו היה חושב יהונתן כי מפני רוח רעה שהיתה מבעתת אותו היה רוצה להמיתו בעוד שהיתה בו הרוח הרעה כי לא היתה לו רוח רעה אלא לעתים כמו שאמר והיה בהיות עליך רוח אלהים רעה אל שאול וכן לא ראינו שהיה רוצה להמיתו אחר השבועה אלא בהיות עליו רוח רעה לפיכך היה מבטיחו יהונתן כי היה יכול להשמר ממנו בהיות עליו רוח הרע' ואף על פי שהיה לו לנגן לפניו בעת ההוא אף על פי כן היה יכול להשמר ממנו שלא יעמוד למולו ושאל היה בלבו להמיתו גם בלא עת רוח רעה אלא שלא היה מראה זה מפני השבועה שנשבע ליהונתן או כדי שלא יעצב יהונתן כמו שאמר לדוד והגידו לדוד מעבדי שאול האוהב' אותו כי בלב שאול להמיתו כי גלה להם והסתיר מיהונתן לפיכך נשבע דוד ואמר חי ה' וחי נפשך כי כפשע בני ובין המות

Yonatan's Test and Trust (5-17)

What are the enemies of David?

45. **Radak 20:16**

מיד אויבי דוד - כנוי הוא כי מיד דוד ר"ל שאם יפר הברית ה' יבקש מידו ועוד הוסיף להשביעו בכח האהבה שהיה אוהב אותו:

Why did he need a covenant?

46. **Ralbag 20:14**

ולא אם עודני חי וגו' - ר"ל איני ירא אם עודני חי בהיותך מולך שלא תעשה עמי חסד ה' ולא אמות וגם אחרי מותי איני ירא שתכרי' חסדך מעם ביתי עד עולם ולא בעת שיכרת הש"י את אויבי דוד מעל פני האדמה איני ירא שתכרית חסדך מעם ביתי שהוא ממשפחת אויבי דוד, והנה כרת יהונתן גם כן ברית עם בית דוד ר"ל שאין בריתו עם דוד לבד אבל עם בית דוד בכללם לשמרם מהרע כפי היכולת וקלל יהונתן עצמו אם יעבור על זה הברית לבגוד בדוד ובביתו ואמר שהש"י יבקש מיד אויבי דוד ויפרע מהם אם יבגוד בזה הברית:

Did this covenant ever take effect?

47. II Shmuel 3:4

ד וליהונתן, בן-שאול, בן, נכה רגלים; בן-חמש שנים היה בבא שמועת שאול ויהונתן מיצרעאל, ותשאהו אמונתו ותנס, ויהי בחפזה לנוס ויפל ויפסח, ושמו מפיבושט.

4 Now Jonathan, Saul's son, had a son that was lame of his feet. He was five years old when the tidings came of Saul and Jonathan out of Jezreel, and his nurse took him up, and fled; and it came to pass, as she made haste to flee, that he fell, and became lame. And his name was Mephibosheth.

48. II Shmuel 9:1-13

- א** ויאמר דוד--הכי יש-עוד, אשר נותר לבית שאול; ואעשה עמו חסד, בעבור יהונתן.
- 1** And David said: 'Is there yet any that is left of the house of Saul, that I may show him kindness for Jonathan's sake?'
- ב** ולבית שאול עבד ושמו ציבא, ויקראו-לו אל-דוד; ויאמר המלך אליו האתה ציבא, ויאמר עבדך.
- 2** Now there was of the house of Saul a servant whose name was Ziba, and they called him unto David; and the king said unto him: 'Art thou Ziba?' And he said: 'Thy servant is he.'
- ג** ויאמר המלך, האפס עוד איש לבית שאול, ואעשה עמו, חסד אלהים; ויאמר ציבא אל-המלך, עוד בן ליהונתן נכה רגלים.
- 3** And the king said: 'Is there not yet any of the house of Saul, that I may show the kindness of God unto him?' And Ziba said unto the king: 'Jonathan hath yet a son, who is lame on his feet.'
- ד** ויאמר-לו המלך, איפה הוא; ויאמר ציבא, אל-המלך, הנה-הוא בית מכיר בן-עמיאל, בלו דבר.
- 4** And the king said unto him: 'Where is he?' And Ziba said unto the king: 'Behold, he is in the house of Machir the son of Ammiel, in Lo-debar.'
- ה** וישלח, המלך דוד; ויסקחהו, מבית מכיר בן-עמיאל--מלו דבר.
- 5** Then king David sent, and fetched him out of the house of Machir the son of Ammiel, from Lo-debar.
- ו** ויבא מפיבושט בן-יהונתן בן-שאול, אל-דוד, ויפל על-פניו, וישתחו; ויאמר דוד מפיבושט, ויאמר הנה עבדך.
- 6** And Mephibosheth, the son of Jonathan, the son of Saul, came unto David, and fell on his face, and prostrated himself. And David said: 'Mephibosheth!' And he answered: 'Behold thy servant!'
- ז** ויאמר לו דוד אל-תירא, כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך, והשבתי לך, את-כל-שדה שאול אביך; ואתה, תאכל לחם על-שולחני--תמיד.
- 7** And David said unto him: 'Fear not; for I will surely show thee kindness for Jonathan thy father's sake, and will restore thee all the land of Saul thy father; and thou shalt eat bread at my table continually.'
- ח** וישתחו, ויאמר מה עבדך: כי פניתי, אל-הקלב המות אשר קמוני.
- 8** And he bowed down, and said: 'What is thy servant, that thou shouldest look upon such a dead dog as I am?'
- ט** ויקרא המלך, אל-ציבא נער שאול--ויאמר אליו: כל אשר היה לשאול ולכל-ביתו, נתתי לך--בן-אדניך.
- 9** Then the king called to Ziba, Saul's servant, and said unto him: 'All that pertained to Saul and to all his house have I given unto thy master's son.'
- י** ועבדת לו את-האדמה אתה ובניך ועבדיך ובהבאת, והיה לך--בן-אדניך לחם ואכלו, ומפיבושט בן-אדניך, יאכל תמיד לחם על-שולחני; ולציבא, חמשה עשר בנים--ועשרים עבדים.
- 10** And thou shalt till the land for him, thou, and thy sons, and thy servants; and thou shalt bring in the fruits, that thy master's son may have bread to eat; but Mephibosheth thy master's son shall eat bread continually at my table.' Now Ziba had fifteen sons and twenty servants.

יא וַיֹּאמֶר צִיבָא, אֶל-הַמֶּלֶךְ, כָּל אֲשֶׁר יִצְוֶה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶת-עַבְדּוֹ, כֹּן יַעֲשֶׂה עַבְדְּךָ; וּמִכִּיבוֹשֶׁת, אֲכַל עַל-שֻׁלְחָנִי, כְּאַחַד, מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ.

11 Then said Ziba unto the king: 'According to all that my lord the king commandeth his servant, so shall thy servant do; but Mephibosheth eateth at my table as one of the king's sons.'

יב וְלִמְכִיבוֹשֶׁת בֶּן-קֶטָן, וְשִׁמּוֹ מִיכָא; וְכָל מוֹשָׁב בֵּית-צִיבָא, עַבְדִּים לִמְכִיבוֹשֶׁת.

12 Now Mephibosheth had a young son, whose name was Mica. And all that dwelt in the house of Ziba were servants unto Mephibosheth.

יג וּמִכִּיבוֹשֶׁת, יָשָׁב בִּירוּשָׁלַם, כִּי עַל-שֻׁלְחָן הַמֶּלֶךְ תָּמִיד, הוּא אֲכַל; וְהוּא פֶסֶחַ, שְׁתֵּי רַגְלָיו. {פ}

13 But Mephibosheth dwelt in Jerusalem; for he did eat continually at the king's table; and he was lame on both his feet. {P}

49. I Shmuel 19:25-31

כה וּמִכִּיבוֹשֶׁת, בֶּן-שָׂאוּל, יָרַד, לִקְרֹאת הַמֶּלֶךְ; וְלֹא-עָשָׂה רִגְלָיו וְלֹא-עָשָׂה שְׂפָמוֹ, וְאֶת-בְּגָדָיו לֹא כָבַס, לָמָן-הַיּוֹם לְקֵת הַמֶּלֶךְ, עַד-הַיּוֹם אֲשֶׁר-בָּא בְּשָׁלוֹם.

25 And Mephibosheth the son of Saul came down to meet the king; and he had neither dressed his feet, nor trimmed his beard, nor washed his clothes, from the day the king departed until the day he came home in peace.

כו וַיְהִי כִּי-בָא יְרוּשָׁלַם, לִקְרֹאת הַמֶּלֶךְ; וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ, לָמָּה לֹא-הִלַּכְתָּ עִמִּי מִכִּיבוֹשֶׁת.

26 And it came to pass, when he was come to Jerusalem to meet the king, that the king said unto him: 'Wherefore wentest not thou with me, Mephibosheth?'

כז וַיֹּאמֶר, אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ עַבְדִּי רַמְנִי: כִּי-אָמַר עַבְדְּךָ אַחֲבֹשֶׁה-לִּי הַחֲמֹר וְאָרַכְבָּ עָלָיו, וְאֵלֶּךְ אֶת-הַמֶּלֶךְ--כִּי פֶסֶחַ, עַבְדְּךָ.

27 And he answered: 'My lord, O king, my servant deceived me; for thy servant said: I will saddle me an ass, that I may ride thereon, and go with the king; because thy servant is lame.'

כח וַיְרַגֵּל בְּעַבְדְּךָ, אֶל-אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ; וְאֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּמְלֹאךְ הָאֱלֹהִים, וַיַּעַשׂ הַטּוֹב בְּעֵינָיִךְ.

28 And he hath slandered thy servant unto my lord the king; but my lord the king is as an angel of God; do therefore what is good in thine eyes.

כט כִּי לֹא הָיָה כָּל-בֵּית אָבִי, כִּי אִם-אֲנָשִׁי-מוֹת לְאֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ, וְתִשֶׁת אֶת-עַבְדְּךָ, בְּאֲכָלִי שֻׁלְחָנְךָ; וּמָה-יֵשׁ-לִּי עוֹד צָדָקָה, וְלִזְעַק עוֹד אֶל-הַמֶּלֶךְ. {פ}

29 For all my father's house were deserving of death at the hand of my lord the king; yet didst thou set thy servant among them that did eat at thine own table. What right therefore have I yet? or why should I cry any more unto the king?' {P}

ל וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ, לָמָּה תִּדְבָּר עוֹד דְּבָרֶיךָ; אֲמַרְתִּי--אֶתָּה וְצִיבָא, תַּחְלֹקוּ אֶת-הָאָרֶץ.

30 And the king said unto him: 'Why speakest thou any more of thy matters? I say: Thou and Ziba divide the land.'

לא וַיֹּאמֶר מִכִּיבוֹשֶׁת אֶל-הַמֶּלֶךְ, גַּם אֶת-הַכֶּל יִקַּח: אַחֲרֵי אֲשֶׁר-בָּא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ, בְּשָׁלוֹם--אֶל-בֵּיתוֹ. {ס}

31 And Mephibosheth said unto the king: 'Yea, let him take all, forasmuch as my lord the king is come in peace unto his own house.' {S}

50. Rashi, I Shmuel 20:15

מיד אויבי דוד – כנה הכחוש ופירושו נקש הקדוש צרוך הוא את העון מיד דוד כשעצר על הצרית ואמר למפיצושת אתה וציצא תחלקו את השדה (שמואל ב' י"ט ל') יצאה צת קול ואמרה רחצעם וירצעם יחלקו את המלכות, וכן תרגם יונתן ואחפרע ליה ה' מיד סנאי דוד:

The Arrow Message (18-22)

If the arrows are closer, what should he do?

51. Rashi 20:21

אם אמור אומר לנער וגו' קחנו וצואה – לא אתה בענמך ממקום מחצואך וקחנו וצואה אלי כי אין לך לירא כי שלום לך הקדוש צרוך הוא חפץ שמהא כאן ולא תירא ואפי' שמעתי מאבא רעה:

Why can't they meet incognito like now? Why the whole arrow game?

52. Radak 20:19

ותרד מאד בעמק במקום הסתר ההוא באותו מקום שנסתרת ביום המעשה והוא יום שהיה מעשה השבועה שנשבע שאול ליהונתן שלא יומת דוד שהיה שם נסתר דוד בשדה

53. Radak 20:20

(כ) שלשת החצים - בא בידיעה אף על פי שלא זכרם בפסוק נראה כי יהונתן אמר לדוד כי שלשת החצים יורה לסימן שלשת הימים שיהיה נסתר בשדה לפיכך אמר והחצים לידיע':

54. **Malbim** 20:20

(כ) ואני שלשת החצים. הוא מליצה על לשון הרע שנקרא חץ בכתובים, ונקרא לשנא תלתאי שהורג שלשה, כדברי חז"ל בערכין (טו ב). ר"ל בסימן זה יתברר לך מה פעלו חצי המלשינים בלב שאול

55. **Malbim** 20:21

אם אמר אמר. נתן לו שני סימנים, א] בלשון, והנה או והלאה, שאם יאמר והנה, זה סימן שתבא הנה, ואם אומר והלאה זה סימן שתברח הלאה. ב] באם יאמר לנער או לעלם, כי שם עלם מורה יותר על הגבורה והזריזות משם נער, כמ"ש בכ"מ, ור"ל שבאם יורה החצים במקום קרוב, באופן שיהיה מן הנער והנה, יאמר לנער, יקראהו בשם נער, כי א"צ זירוז כ"כ למצוא החצים כשהם קרובים. והסימן אל דוד שא"צ לזרז ולברוח, רק יתגלה לפניו במעמד הנער.

